

Amsterdam, original

Prošla je sezona godišnjih odmora. Pančevački političari su, uglavnom preplanuli, prionuli na svoj posao, i to onako kako ga sami doživljavaju; vreme je preletanja, tapkanja u mestu uz glasna obećanja, skokova u rikverc, pravljenja kombinacija u trku...

Olimpijske igre, nego šta – na svake četiri godine pomenutim sportovima i disciplinama posveti se posebna pažnja, mada se dobro trenira i tokom ciklusa između dva takmičenja. E, dok se građanke i građani ne okupe ispred onih providnih kutija s prorezom na vrhu, valja da vlast zapne iz sve snage, da im objašnjava i da ih ubeđuje, kako ne bi morali mnogo da se muče i razmišljaju.

Ipak, zbog kubertenovskog shvatanja logike sporta – važno je učestvovati – dobro je da se, tu i tamo, barem fenomenologijom prebegulja i tzv. preletača, bave i ostale stranke. Na primer, jedina prava opoziciona partija zastupljena u gradskom parlamentu – Liga socijaldemokrata Vojvodine. LSV će na narednoj sednici Skupštine grada tražiti da se po hitnom postupku izglasa odluka o etičkom kodeksu kada je reč o prenosu mandata u drugu odborničku grupu. Dobro, njihovo je da traže, a na odbornicima iz vladajućih stranaka je da za to vreme ćutu, pušu ispred Gradske kuće i prolaznike gledu.

Ilustracija Dušan Ludvig

Elem, ligaši bi želeli da preletači podrže njihov predlog da „kada odluče da svoj mandat prenesu u drugu stranku, to učine u gradskom parlamentu za govornicom, gde bi i objasnili zašto se odlučuju na taj korak”. Ma, divno, zajebavaju ih: biće da ih smišljeno teraju da ćutu, pušu i prolaznike gledu. Ko je još video da se čovek oseća prijatno kada mu je neprijatno i da ume da govori kada je nem, kada mu je do tišine; to mogu samo budale, a preletači to svakako nisu – oni imaju svoju računicu.

Šta 'oće ti iz Lige: da njihovim koleginicama i kolegama iz drugih partija klecaju kolena dok izlaze za govornicu, da im se tresu vilice, da drhtavim glasom lažu da je u pitanju lično ubeđenje end uverenje i da time pomažu građanima!

Nastrani su ti Čankovi, 'oće da se naslađuju tuđom mukom. A to je u najvišem domu pančevačke građanske demokratije nedopušteno: tamo sede osobe od poverenja, sa imenom, zarez, prezimenom, zarez, biografijom. Ma, neće moći! Kad ovi elementi krenu da predlažu odluku o tom bezveznom etičkom kodeksu – svi ostali treba da odu napolje da ćutu, pušu i prolaznike gledu. Sram bilo onog ko ostane!

Kao da se s narečenim slažu i takozvane opozicione stranke: DS, koji je to od prekjuče, i LDP, od nakjuče. Izjaviše prvi među tamošnjim jednakima da odbornici moraju imati makar moralnu obavezu da objasne svoje prelete, odnosno da takve „vazduhoplovne akcije” obesmišljavaju izbore.

Posebna priča je SPS, čija je uloga u gradu u poređenju sa onom koju ima u republičkim organima srazmerna kliničkoj slici poremećaja višestruke ličnosti. Ima definicija što kaže da je to stanje obeleženo „promenama bolesnikovog osećaja identiteta, njegovog pamćenja ili svesti. Osobe s tim poremećajem mogu zaboraviti bitne događaje iz svoje prošlosti, ili privremeno zaboraviti ko su, ili čak poprimiti novi identitet. Mogu čak i odlutati iz svoje uobičajene okoline u nepoznatom smeru”. (Nagradno pitanje: da li je ova definicija primenjiva na sve preletače? Nagrada: odborničko mesto!)

Socijalisti, poznati po tome da je kod njih preletalo sve što je mrdalo tokom devedesetih (što se, istine radi, dešavalo i u slučaju DS-a dvehiljaditih), sada mudro, na osnovu ličnih iskustava zборе: „Iskreno se nadamo da će naši bivši drugovi (što preleteše u SNS – prim. aut.) biti dosledni u svojoj nedoslednosti i u novoj partiji”.

Igranka. Bingo igranka.

Sve to je pametno sročeno, zajebancija, rekosmo. Zato, nema frke, jedini preostali problem je vreme, naše vreme: ono što neumitno, bespovratno teče.

Siniša Trajković

(P. S. Objavljeno prošlog četvrtka, pre narečene sednice)